

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 106/14

Λουξεμβούργο, 17 Ιουλίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-469/13
Shamim Tahir κατά Ministero dell'Interno και Questura di Verona

Για να μπορεί να αναγνωριστεί υπέρ υπηκόου τρίτης χώρας το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης, ο ενδιαφερόμενος οφείλει προσωπικά να διαμένει νόμιμα και αδιάλειπτα εντός του κράτους μέλους υποδοχής κατά τα πέντε έτη που προηγούνται της υποβολής της σχετικής αιτήσεώς του

Τα μέλη της οικογενείας επί μακρόν διαμένοντος αλλοδαπού δεν μπορούν να απαλλάσσονται από την προϋπόθεση αυτή

Θεσπίζοντας ένα ενιαίο καθεστώς για τους επί μακρόν διαμένοντες που έχουν την ιθαγένεια τρίτης χώρας (δηλαδή χώρας μη ανήκουσας στην Ευρωπαϊκή Ένωση), το δίκαιο της Ένωσης¹ αποσκοπεί στην προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι κατοικούν νόμιμα και αδιάλειπτα στο έδαφός τους κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της υποβολής της σχετικής αιτήσεώς τους.

Στις 28 Φεβρουαρίου 2012 η Shamim Tahir, Πακιστανή υπήκοος, υπέβαλε στην Questura di Verona (αστυνομική αρχή της Βερόνας, Ιταλία) αίτηση προς χορήγηση αδειάς διαμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ, ως σύζυγος του Saeed Tahir. Ο τελευταίος, επίσης Πακιστανός υπήκοος, είχε ήδη μια τέτοια άδεια. Η αίτηση της Shamim Tahir απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η ίδια δεν είχε, από πενταετίας τουλάχιστον, ισχύουσα άδεια διαμονής. Πράγματι, η Shamim Tahir διέμενε στην Ιταλία μόλις από τις 15 Μαρτίου 2010 χάρη σε θεώρηση (visa) που είχε λάβει στο πλαίσιο οικογενειακής επανενώσεως με τον σύζυγό της.

Η Shamim Tahir ζήτησε από το Tribunale di Verona (πρωτοδικείο Βερόνας, Ιταλία) να ακυρώσει την απορριπτική αυτή απόφαση. Κατ' αυτήν, η οδηγία περί των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα ευνοϊκότερα από εκείνα που προβλέπει η οδηγία αυτή. Ειδικότερα, βάσει ευνοϊκότερων μέτρων του ιταλικού δικαίου, τα μέλη της οικογενείας ατόμου επί μακρόν διαμένοντος δεν υποχρεούνται να ικανοποιούν τα ίδια την προϋπόθεση πενταετούς νόμιμης και αδιάλειπτης διαμονής.

Το ιταλικό δικαστήριο εξηγεί ότι, μολονότι η χορήγηση αδειάς επί μακρόν διαμένοντος στα μέλη της οικογενείας αλλοδαπού ο οποίος έχει ήδη μια τέτοια άδεια εξαρτάται από ορισμένους όρους (όπως είναι το επαρκές εισόδημα και η κατάλληλη κατοικία), η προϋπόθεση πενταετούς διαμονής αφορά, στην Ιταλία, μόνον τον ως άνω αλλοδαπό και όχι τα μέλη της οικογενείας του.

Κατά συνέπεια, το ιταλικό δικαστήριο ερωτά αν το μέλος της οικογενείας ατόμου επί μακρόν διαμένοντος μπορεί να απαλλάσσεται από την προϋπόθεση νόμιμης και αδιάλειπτης διαμονής πέντε ετών εντός του οικείου κράτους μέλους.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι, κατά το γράμμα της οδηγίας, τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος μόνον υπέρ των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα και αδιάλειπτα στο έδαφός τους κατά τα πέντε

¹ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

τελευταία έτη αμέσως πριν από την υποβολή της αιτήσεως και ότι το καθεστώς αυτό εξαρτάται από την απόδειξη του ότι ο αιτών διαθέτει επαρκείς πόρους και ασφάλιση ασθενείας².

Αντιθέτως, από κανένα στοιχείο του γράμματος της οδηγίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι ένα μέλος της οικογενείας ατόμου επί μακρόν διαμένοντος μπορεί να απαλλάσσεται από την προϋπόθεση πενταετούς νόμιμης και αδιάλειπτης διαμονής προκειμένου να του αναγνωριστεί το καθεστώς τού επί μακρόν διαμένοντος το οποίο προβλέπει η οδηγία αυτή.

Το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι ο κύριος σκοπός της οδηγίας είναι η ενσωμάτωση στην τοπική κοινωνία των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι μόνιμως εγκατεστημένοι εντός κράτους μέλους και ότι η πενταετής νόμιμη και αδιάλειπτη διαμονή αποτελεί ένδειξη των δεσμών του ατόμου με το κράτος αυτό. **Επομένως, το Δικαστήριο κρίνει ότι, προς αναγνώριση του καθεστώτος τού επί μακρόν διαμένοντος που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης, οι υπήκοοι τρίτων χωρών οφείλουν προσωπικά να διαμένουν νόμιμα και αδιάλειπτα εντός του κράτους μέλους υποδοχής κατά τα πέντε τελευταία έτη αμέσως πριν από την υποβολή της σχετικής αιτήσεώς τους.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει εξάλλου ότι η εναρμόνιση των όρων αναγνώρισεως του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος λειτουργεί υπέρ της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, η άδεια διαμονής του επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ παρέχει, καταρχήν, στον δικαιούχο της το δικαίωμα να διαμένει, για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, στο έδαφος κράτους μέλους πέραν εκείνου το οποίο αναγνώρισε το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος.

Το Δικαστήριο δέχεται ότι η οδηγία επιτρέπει επίσης στα κράτη μέλη να χορηγούν μόνιμους τίτλους διαμονής ή τίτλους απεριόριστης διάρκειας ισχύος υπό ευνοϊκότερες προϋποθέσεις έναντι εκείνων τις οποίες προβλέπει η οδηγία. Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι, κατά το γράμμα της οδηγίας, οι τίτλοι που χορηγούνται υπό ευνοϊκότερες προϋποθέσεις δεν αποτελούν άδειες διαμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ υπό την έννοια της οδηγίας και δεν παρέχουν δικαίωμα διαμονής εντός των άλλων κρατών μελών.

Απαντώντας στο δεύτερο ερώτημα το Δικαστήριο κρίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να χορηγούν, υπό προϋποθέσεις ευνοϊκότερες έναντι εκείνων της οδηγίας, άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ στα μέλη της οικογενείας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

² Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012, Kamberaj (υπόθεση [C-571/10](#)· βλ. επίσης Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. [48/12](#)).